

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XII, nr. 559 din 14 august 2011

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Carieră sau chemare?**

pag. 3 **Imaginea contează!**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

GRANIȚA CUVÂNTULUI

„Fraților, pentru voi am spus aceste lucruri, în icoană de vorbire... ca prin noi înșine să învățați să nu treceți peste „ce este scris.”

(1 Corinteni 4:6)

Oare ne raportăm corect la sărbătorile numite creștine care sunt celebrate cu mare fast de majoritatea cultelor istorice? Care este motivul pentru care uneori sărbătorim alteori nu?

Răspunsul simplu și direct este că noi celebrăm acele sărbători care sunt legate de numele, viața și

[Continuare pag. 2](#)

lucrarea Domnului Isus.

De asemenea ne reținem din a sărbători vreun eveniment care nici măcar nu este relatat de Scriptură.

Îndemnul Cuvântului lui Dumnezeu este să nu trecem peste ce „este scris”. Atât timp cât ne încadrăm limitele crezului între granițele Cuvântului lui Dumnezeu riscul erorii este minim iar ascultarea de Dumnezeu este maximă.

Însă în momentul în care depășim limitele Cuvântului scris nu vom reuși nicidecum să ne îmbogățim credința, dimpotrivă aceasta va deveni poluată și infectată de gândirea, tradiția și ideile oamenilor.

De pildă sărbătoarea numită Adormirea Maicii Domnului este celebrată cu un fast deosebit deși acest eveniment nu este relatat de Scriptură și nu există nici o dovadă a autenticității sale. Mai mult decât afirmarea cunoașterii momentului morții mamei lui Isus care poate fi posibilă și nu are nimic ieșit din comun față de „adormirile” credincioșilor, tradiția spune că deoarece Toma nu a fost prezent la înmormântare, sosit după trei zile de la acest eveniment a dorit să o vadă și el pe Maria iar când au deschis mormântul ea nu mai era acolo presupunându-se că a fost înălțată a cer.

Observați cât de periculos este să ne clădim credința folosindu-ne de astfel de argumentații artificiale și puerile care nu au absolut nici o susținere autentică.

Atunci când Biblia păstrează tăcerea cu privire la un anumit subiect înseamnă că tema respectivă nu este importantă pentru mântuirea noastră și nici pentru

teologia sau practicarea credinței.

Practicarea unei astfel de atitudini care este gata să aducă în credința creștină elemente care nu sunt incluse în Scriptură ba chiar sunt contrare spiritului ei nu fac decât să ne îndepărteze de felul de creștinism practicat de către sfinții apostoli și biserica primelor veacuri. Deși orice creștin ar trebui să fie plin de respect față de mama lui Isus, noi n-ar trebui să depășim atitudinea pe care însuși apostolii au avut-o față de Maria.

Din Noul Testament putem observa cu ușurință că Maria făcea și ea parte din cercul primilor creștini fără însă să aibă vreo anumită responsabilitate și fără să i se acorde un statut special.

Ba chiar pe parcursul relatării primilor ani ai bisericii ea dispăre din viața bisericii și din relatările apostolilor.

Oare dacă ar fi trebuit să știm mai multe despre ea n-ar fi avut grijă Duhul Sfânt ca atunci când s-a scris Scriptura să fie incluse și detalii din viața Mariei?

De ce să avem nesocotita îndrăzneală să facem mai mult decât ne spune Cuvântul lui Dumnezeu?

Cunoaștem avertismentul deosebit de grav al Scripturii care ne atrage atenția că la Cuvântul lui Dumnezeu nu avem voie să adăugăm și nu avem voie să scoatem (*Apocalipsa 22:18,19*).

Cine vrea să fie pe placul lui Dumnezeu va decide ca în practicarea credinței lui, în închinare, în trăire, în venerare sau în slujire să nu treacă sub nici o formă peste ceea ce „este scris”, adică să rămână cu consecvență lângă ceea ce-i spune Scriptura.

Carieră sau chemare?

John Ortberg

Chemarea, care este ceva ce fac pentru Dumnezeu, este înlocuită cu cariera, care amenință să devină dumnezeul meu. Cariera este ceva ce aleg pentru mine; chema-

rea este ceva ce primesc. Cariera este ceea ce fac pentru mine; chemarea este ceva ce fac pentru Dumnezeu. Cariera îmi promite statut social, bani sau putere; chemarea promite dificultăți și uneori chiar suferință – dar și ocazia de a fi folosit de Dumnezeu.

Imaginea contează!

Fie că ne place sau nu, că acceptăm sau nu, ceea ce arătăm în exterior ne influențează viața într-o foarte mare măsură, începând de la relațiile cu semenii noștri, atitudine, până în cele mai mici detalii. Pentru majoritatea dintre noi contează în ce zonă a orașului locuiești, din ce mașină cobori, cât de bine ești îmbrăcat.

Toate acestea sunt lucruri bune, care ne dau, probabil măsura succesului, a propriei noastre prosperități. Se pare că prosperitatea materială atrage după sine confort psihic și un anume fel de a gândi, specific oamenilor de succes, nu puține fiind cazurile în care drumul este urmat în sens invers. Am putea sintetiza toate acestea într-un singur cuvânt – IMAGINE.

Totuși, aceste lucruri mărunte ne interesează (sau așa ar trebui) mai puțin pe noi, ca și creștini, ceea ce contează cu adevărat fiind imaginea noastră spirituală, îmbrăcarea în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu. Așadar, să nu ne potrivim chipului veacului acestuia, ci să ne prefacem, prin înnoirea minții noastre, ca să putem deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.

Hristos nu a cerut nimănui niciodată să urmărească succesul și, oricum, în ce îl

privește pe Dumnezeu, succesul nu este definit în termeni omenești. Și totuși în latura sa umană, Hristos a fost, contrar aparențelor, un om de succes, mesajul pentru cei care doresc să împărtășească succesul Lui fiind foarte limpede: „Apoi a zis tuturor:

„Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze”.

(Luca 9:23)

La fel de tranșant este și mesajul transmis de Pavel creștinilor din Roma - „cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu”, sau îndemnul adresat celor din Efes - „cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare; și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul”.

Așadar, rămâne ca fiecare dintre noi să alegă din ce tabără va face parte, porunca pe care ne-o dă Domnul Dumnezeu în Levitic 19:2 fiind:

„Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul Dumnezeuul vostru”.

Dorin Chereji

Omenește vorbind, cariera te duce de obicei în sus, chemarea te duce de obicei în jos. O carieră se finalizează cu pensionarea. Chemarea nu se încheie până la moarte. Recompensele unei cariere pot fi vizibile, dar sunt temporare. Semnificația unei che-

mări durează veșnic. Cariera poate fi distrusă de multe evenimente - nu același lucru se poate spune despre chemare. Când Dumnezeu te cheamă, El îți dă puterea de a împlini chemarea chiar și în cele mai vitrege circumstanțe.

„Numai dragostea lui Dumnezeu poate să se uite la o omidă și să vadă în ea un fluture.”

Mie nu îmi plac omizile. Nu îmi place să le ating, nu îmi place cum arată, nu îmi place nimic la ele, așa că prefer să stau departe de ele. Deși, în final, din omida de care mă feresc va ieși un fluture minunat, acesta este ultimul lucru la care mă gândesc atunci când văd una.

Când am citit pentru prima dată fraza de mai sus, m-am oprit pentru o vreme și m-am gândit la mesajul pe care vrea să îl transmită. Mi-am dat seama atunci că, înainte să Îl cunosc pe Dumnezeu, eram și eu o omidă. Eram acoperită cu o pojghiță groasă de păcat și nu puteam nici măcar să merg, mă târam. Totuși, Dumnezeu, în dragostea Lui, a privit dincolo

de ceea ce eram. A privit spre ceea ce puteam să fiu prin El. Cu blândețe și gingășie, El m-a luat în brațe, iar mâinile Lui străpunse m-au scos din coconul păcatului în care trăiam. Mi-a dat aripi. Nu mai trebuia să mă târăsc și nici măcar să merg. Puteam să zbor. Ceea ce cândva fusese o omidă respingătoare, acum era un fluture, un fluture minunat, și asta datorită faptului că Dumnezeu mă privise cu dragoste atunci când, aparent, nu se găsea nimic demn de iubit în mine.

„Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” Romani 5:8

Blanka Zah

ȘTIRI CREȘTINE

Tările islamice domină topul interdicțiilor religioase

Tările cele mai restrictive privind libertatea religioasă sunt în general islamice.

Un nou studiu al Pew Research Center arată că 7 din primele 10 țări în care libertatea religioasă este restricționată la nivel guvernamental sunt țări islamice. Cele șapte sunt: Egipt, Iran, Arabia Saudită, Uzbekistan, Maldive, Malaysia și Indonesia, cărora li se alătură China, Burma și Eritrea.

De asemenea, sunt islamice și 8 din primele 10 țări în care este manifestată ostilitatea socială față de religie. Cele opt sunt: Irak, Pakistan, Afghanistan, Somalia, Indonesia, Nigeria, Bangladesh și Egipt. Celelalte două sunt India și Israel.

Din 26 de țări în care statul se amestecă în probleme religioase, 18 sunt islamice (69%). Din 29 de țări în care convertirea de la o religie la alta e interzisă, 25 sunt islamice (86%).

Aproape o treime din populația lumii locuiește în țări în care restricțiile guvernamentale și ostilitatea socială s-au intensificat semnificativ între 2006-2009.

Sursa: www.infocrestin.com

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Roxana CHEREJI**

Anunțuri

Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor
Joi - ora 18 - Serviciu de închinare
Studiu Biblic
Duminică - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
Duminică - ora 9.30 - Cateheză
Duminică - ora 10 și 17 - Servicii de închinare